

ĐẠI-ĐẠO TAM-KỶ PHỔ-ĐỘ
TÒA-THÁNH TÂY-NINH

QUỐC-ĐẠO NĂM-PHONG

.....
NGUYỄN THỦY
.....

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2024
hai•không•hai•bốn

Ebook được làm theo tài liệu phổ biến trên Website của DAOCAODAL.INFO. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *Tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn NỮ SOẠN GIẢ NGUYỄN THỦY, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngỗ hầu GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 27/04/2024

Tâm Nguyễn

Website: tusachCAODAL.wordpress.com

QUỐC ĐẠO NAM PHONG

国道南風

 Nguyễn Thủy

1- BÀI THƠ ĐỨC CHÍ-TÔN BAN CHO VĨNH-THUY LÀ ĐỨC QUỐC-TRƯỞNG BẢO-ĐẠI

DỨC CHÍ-TÔN GIÁNG CƠ CHO NGÀI QUỐC-TRƯỞNG BẢO ĐẠİ, DO HỘ-PHÁP VÀ TIẾP-ĐẠO PHỒ-LOAN ĐÊM 12 tháng 12 Đinh Hợi (dl: 22-01-1948) như sau:

“Thầy, các con.

Ừ! Ngày nay là ngày Thầy đã đắؑ vọng cho toàn cả nòi giống các con.

Vĩnh (Lê-Thế-Vĩnh) và Hoạch (Lê-Văn Hoạch) phải hiệp cùng Vĩnh-Thuy (Bảo-Đạİ) mà làm tròn sứ mạng theo Thánh-ý Thầy đã định đạ nghe!

TẮC! Con biểu Tài viết Nho-văn bài thi này, rồi Hoạch, con đưạ tận tay cho Vĩnh-Thuy.

THI

Thượng, Hạ nhị Thiên xử đạ hoàn,
Việt-Nam nhứt quốc nhứt giang san.
Hoàng-Đồ toàn bảo Thiên-Thơ định,
Đánh-Tộ trường-lưu Tổ-Nghiệp tồn.
QUỐC-ĐẠO kim triều thành **ĐẠI-ĐẠO**,
NAM-PHONG thử nhứt biển **NHƠN-PHONG**.
An dân liệt Thánh tưng Nghiêu Thuấn,
VĂN-HÓA tương-lai lập **ĐẠI-ĐỒNG**.

上 下 二 天 處 地 寰
越 南 一 國 一 江 山
隍 圖 全 寶 天 書 定
鼎 作 長 流 祖 業 存
國 道 今 朝 成 大 道
南 風 此 日 變 人 風
安 民 列 聖 從 堯 舜
文 化 將 來 立 大 同

Hôm nay tựa đề “QUỐC-ĐẠO NAM-PHONG” được thành hình là lấy hai chữ đầu của hai câu thơ 5 và 6 trong đề tài, kết-hợp thành tiểu tựa:

“QUỐC-ĐẠO NAM-PHONG” là vậy!

Tuy nhiên tôi chỉ có trong tay bài cơ vồn-vẹn có mấy câu trên, còn phần chữ Hán tôi tự viết lấy để làm tượng-trung, nếu có sự sai biệt xin được quý vị chỉnh thêm cho và rộng lòng tha-thứ. Hơn nữa đây là một đề-tài tôi chỉ góp nhặt, xâu kết những lời giảng dạy hầu hết là những bài Thuyết Đạo của Đúc Hộ-Pháp Giáo-chủ Đạo Cao-Đài hoặc trích-lục những tài-liệu của Đại Đạo. Cái khởi nguyên của QUỐC-ĐẠO đã được ĐĂNG Tôn-Sư HỘ-PHÁP trần-tình bằng tất cả trái tim yêu ái, giờ đây ta hãy lật từng trang đã được đúc kết, hệ-thống-hóa thành tập sách nhỏ bé này để cùng nhau chiêm-nghiệm và cùng hoà nhập với không khí thiêng-liêng của Đạo-pháp.

2- TINH-THẦN CỦA QUỐC ĐẠO NAM-PHONG

* GIẢNG-LUẬN VỀ BÀI THƠ:

Tinh-thần của nền Quốc-Đạo được gói-ghém

trong bài thơ trên. Qua bài thơ thấy cả tình-ái nồng-nàn của Đấng TRỜI CHA đã gửi trọn cả tâm-tình dành cho nhân loại trong thời buổi này. Xin được tạm thích-nghĩa nôm và tìm hiểu ý-nghĩa từng câu thơ để nghe được tâm-tình của Thiên Phụ, đồng-thời thấy được trọn vẹn chân tướng của Nam Phong để dựng nên QUỐC-ĐẠO.

GIẢI-NGHĨA:

✦ CÂU 1:

“*Thượng Hạ nhị Thiên xử địa hoàn*”
 上下二天處地寰

Chính là THIÊN-THƯỢNG và THIÊN-HẠ mà con người được đứng phẩm tối-linh nên đứng giữa kết liên thành TAM-TÀI (THIÊN - NHÂN - ĐỊA) vậy phải xử thế nào cho được vẹn toàn. Tức là **thuận nhân-tâm**, **ất thuận Trời**, mà cũng là bực tài ba quán-thông mọi việc thì mới mong gánh vác nổi vai-trò quá ư nặng nề Thế Thiên hành hóa mà Thượng Đế đã phó giao cho các nhà lãnh đạo Tôn Giáo.

Hai chữ “*Thiên-thượng*”, “*Thiên-hạ*” tức là “*Nhị Thiên*” ý nói trên là Trời, dưới là Đất, giữa là Người hiệp thành Tam Tài (số 3 trọn vẹn). Nếu dùng những nét vạch để làm biểu-tượng thì thấy rất rõ đây là hình ảnh quẻ CÀN ☰ (Càn vi Thiên) là Trời.

- **Xử địa hoàn:** có nghĩa là phải thông nhau, nối liền lại với nhau trong tình tương thân tương ái. Về chữ nghĩa là thêm một nét sổ ở chính giữa quẻ Càn thành ra chữ Vương 王 Vương là Vua, người đứng đầu một nước. Vua phải là người hiểu biết:
- Trên thông thiên-văn
- Dưới đạt địa-lý
- Giữa quán nhân-sự

Phải chăng Đấng Chí-Tôn giao trách-nhiệm Việt Nam lúc bấy giờ cho vì vua anh minh để bảo-tồn quốc thổ, vì đây là một Quốc-gia Thiên-định. Phải có một vị Vua xứng đáng, toàn hảo. Nhưng Đạo là lý, phải lấy lý mà giải để thấy rằng ngày nay Thầy dùng tánh-đức của Vĩnh-Thụy (*Bảo-Đại*) mà lập quốc cũng như Thầy lấy tánh-đức của Ông Phạm Công-Tắc mà lập Giáo vậy. Xưa Thầy nói rằng:

– “TẮC! Thoảng THẦY lấy tánh đức PHẠM CÔNG TẮC mà lập giáo con mới nghĩ làm sao?”

Hai trường-hợp nào có khác nhau! Tức nhiên dù bất cứ ai đi nữa mà khi làm Vua, làm Quốc-Trưởng thì phải “*bảo trọng cái Lớn*” tức “*Bảo-Đại*” thì mới giữ vững nghiệp “QUỐC” của Đức Chí-Tôn đến thất ức niên. Nếu cứ nghĩ rằng “*Bảo-Đại*” chỉ có Ông vua cuối triều: Nguyễn Vĩnh-Thụy bằng xác thịt, thì ngày nay Người đã an nghỉ rồi thì nghiệp Đời, nghiệp nước này giao lại cho ai? Chả lẽ đến đây Đạo phải bế? Đất nước này sẽ về ai? Và đây là yếu-tố tiên quyết:

Năm 1948: Đức Hộ-Pháp đề xướng thuyết Bảo-Đại như vậy: “*Trận giặc giữa Việt Minh và Pháp đang đánh nhau, chớ Việt Nam chưa có một Chánh Phủ hợp*

pháp để thương thuyết với Pháp. Đức Hộ-Pháp triệu tập Hội nghị toàn quốc tại Sài Gòn, có đông đủ các nhân sĩ Nam-Trung-Bắc, các Tôn giáo, Đảng phái. Đức Hộ-Pháp được đề cử Chủ tọa phiên họp. Đức Hộ-Pháp đưa ra giải pháp Bảo-Đại, lúc ban đầu mọi người đều tỏ vẻ không tán đồng, xầm xì to nhỏ với nhau. Đức Hộ-Pháp giải thích thêm vì sao Ngài đề xướng giải pháp Bảo Đại:

1. Nhà Nguyễn đã ký hai Hiệp Ước 1862 và 1864 giao nước Việt-Nam cho Pháp bảo hộ, bây giờ Nhà Nguyễn phải lấy lại, rồi giao cho Quốc dân Việt-Nam liệu định. Chỉ có Cựu Hoàng Bảo-Đại mới có đủ tư cách thương thuyết với Pháp.
2. Trong phiên họp, ông Nghiêm-Xuân-Thiện một nhân sĩ miền Bắc đứng lên chấp nhận ý kiến của Đức Hộ Pháp, kế đó là ông Trần-Văn-Lý một nhân sĩ miền Trung cũng tán thành. Đức Hộ-Pháp mới tuyên bố như vậy: Nam, Trung, Bắc, đã đồng ý, nhờ toàn hội cho biết ý kiến và toàn hội đồng hoan-hỉ giải pháp Bảo-Đại của Đức Hộ Pháp”.

■ (Trích Dưới Bóng Cờ Cửu Khố)

✧ **CÂU 2:**

“Việt-Nam nhứt quốc nhứt giang san”

越南一國 一江山

Đức Chí-Tôn đã hứa với nhân-loại là Đạo Cao-Đài sẽ đạt được là Cơ quan Đại-Đồng Thế-giới tức là sẽ có:

Một Quốc gia – Một nòi giống – Một Tôn giáo.

Chính đất nước Việt-Nam này làm khởi điểm một Thánh-Địa đã ôm trọn Thái-Cực-Đồ mà Thiên-Liên đã dành sẵn; khi được địa-linh thì hẳn sẽ có nhân-khiet vậy. *Việt-Nam phải liền một dãy: một đất nước, một*

giang-san bờ cõi. Đó là ý muốn của Đức Chí-Tôn. Có như vậy thì Đại-Đạo này mới ra toàn cầu thế giới được.

“Nam Bắc cùng rời ra ngoại-quốc

“Chủ-quyền Chơn-Đạo một mình TA”.

Hơn thế nữa chữ-nghĩa cũng xác-định điều ấy.

Còn với đất nước Việt-Nam mà Ngài chỉ-định là “nhứt quốc nhứt giang-san” thì chữ Quốc 國 ấy phải là chữ Vương 王 nằm trong bộ vi 阝, chứng tỏ rằng nước ấy có Chủ quyền thật sự.

✧ **CÂU 3:**

“Hoàng-Đồ toàn bảo Thiên-Thơ định”

隍圖全寶天書定

Trong bức đồ trọn vẹn hợp đủ Tam Hoàng: Thiên hoàng, Địa-hoàng, Nhân-hoàng vô cùng quý-báu đó, Việt Nam hân hạnh được đón nhận đầy-đủ trong quyển sách Trời gọi là “Thiên Thơ” đã ghi chép hẳn-hoi. Cả một mảnh giang-san gấm vóc này đã được quyền Thiêng-Liêng quyết định rồi, tức nhiên là nước chủ của Vạn quốc.

✧ **CÂU 4:**

“Đánh-Tộ trường-lưu Tổ-Nghiệp tồn”

鼎作長流祖業存

Là phúc mệnh trời ban cho được lưu-truyền nhiều đời cháu con toại hưởng. (**Đánh** là điểm cao, **tộ** là phúc vận may của đất nước, **trường lưu** là ví như nước cuộn cuộn chảy, **Tổ-Nghiệp** là sự-nghiệp của cha ông nhiều đời đã tích-luỹ cho con cháu; **tồn** là còn). Nói chung là đã qua khúc quanh của lịch-sử, Việt Nam lại được quyền Thiêng Liêng giao phó một trách nhiệm lớn, do theo cái đà của sự nghiệp Tổ-Tiên để lại cứ nối theo

mà phát-huy thêm nữa; tức nhiên là thời-kỳ Nho Tông Chuyển thế đã đến đó vậy.

✧ **CÂU 5: “Quốc-Đạo kim triều thành Đại-Đạo”**

國道今朝成大道

Nền ĐẠO có trong nước Việt-Nam hôm nay dân Nam được tiếp nhận làm mỗi Đạo nhà, sẽ làm khởi điểm cho nền Đạo của toàn Thế-giới trong một sớm một chiều nhân-loại đều chung hưởng.

✧ **CÂU 6:**

“*Nam-Phong thử nhật biến Nhơn-Phong*”

南風此日變人風

Chính cái phong-hóa của nhà Nam đã tàng ẩn nhiều điều quý hóa, như triết-lý nhân-sinh-quan, vũ-trụ-quan... kết-tinh thành một nền Văn-hiến bốn ngàn năm, trong thời điểm này sẽ làm nền phong-hóa chung cho nhân-loại đồ theo khuôn mẫu đó.

✧ **CÂU 7:**

“*An dân liệt Thánh tòng Nghiêu Thuấn*”

安民列聖從堯舜

Muốn cho quốc thối dân an, phương-pháp thực hành phải noi theo chư liệt Thánh đã nêu gương trước mà làm cho dân được sống cảnh thái-bình gọi là thuở trời Nghiêu đất Thuấn. Cả một cơ cấu Chánh-trị-Đạo trong nền Đạo Cao-Đài ngày nay chính Đức Chí-Tôn đến lập, chứ không phải một vị nào khác.

Trong chữ AN 安 đã có chữ Nữ 女 đặt dưới bộ miên 宀, tức nhiên muốn nói đến sự bình đẳng, bình quyền phải có bàn tay của Nữ-phái trợ lực nữa để đem lại sự an bình cho đất nước. Như vậy người Nữ phải có nhiệm-vụ góp bàn tay xây dựng đất nước cũng như

Đạo nghiệp của Chí-Tôn. Nhưng dù Nữ dù Nam, cũng phải là mẫu người đạo-đức thật sự. Chính Đức Chí-Tôn đã ban cho sự bình đẳng ấy rồi.

✧ **CÂU 8:**

“Văn-Hóa tương-lai lập Đại-Đồng”

文化將來立大同

Nền văn-hoá trong tương-lai sẽ là nền văn-hoá Đại Đồng, Đông Tây hoà-hợp: Văn-minh tinh-thần của Đông phương kết-hợp với văn-minh của nhân-loại mà làm nên nền Văn-hoá Cao-Đài làm khởi điểm. Tức nhiên Văn-hóa của Việt Nam hôm nay đầy đủ yếu-tố để đi đến Đại-Đồng. Nay, Đức Chí-Tôn đã dùng Quốc-Ngữ làm chính-tự, làm căn-bản để thông-truyền về Tôn-giáo, thứ văn-hóa này sẽ làm nòng cốt đưa nguồn Chơn-đạo chánh truyền phổ thông trong thế-giới tức là “*Văn dĩ tải Đạo*” vậy. Mỗi Đạo trong nước giờ đây chỉ trong một sớm sẽ trở thành nền Đại Đạo tức là sẽ có ảnh-hưởng đến toàn cầu Thế giới. Tiên-nhân có cho biết:

“Văn-hiến bốn ngàn năm có sẵn,

“Chi cần dị chủng đến dâng công”

Để kết-luận: xin dẫn lời nhận-định của Đức Hộ Pháp:

«Ta thường nói Đông Tây không bao giờ gặp nhau. Câu đó không thể áp dụng được trong giới triết-học tuy có đến hàng trăm đường lối khác nhau, nhưng chung qui cũng gồm về một mối. Lấy cái thực học Âu Mỹ để so-sánh với thực-học Á Đông cần nhắc nhau thì phần nhiều cái học Á-Đông bị lu mờ chỉ vì cách trình bày, luận-lý không rõ ràng, còn về phần tinh-thần thì bao trùm được khắp

võ-trụ như: Thiên văn, Địa-lý, Dịch-lý mà ông cha ta vẫn cho là những môn học khó-khăn, huyền-diệu. Vì những lẽ trên, ta thấy khó khăn, khúc-chiết mà xếp đặt cái học thuyết ấy vào hàng tâm-truyền hay bí-truyền. Nhưng nếu ta lấy cái học-thuyết hiện tại của Âu Mỹ hoà với DỊCH-LÝ để giải cho rõ, ta cảm thấy cái lý học Á-Đông đã đến chỗ tuyệt-đối huy hoàng».

✍ **NGUYỄN THỦY (CAO-ĐÀI ĐẠI
ĐẠO TÂM NGUYÊN TỪ ĐIỂN)**

QUỐC ĐẠO NAM PHONG

NGUYỄN THỦY